

หัวข้อ	อัมกาศ อัมบุญญ: การบริโภคอาหารของคนดี กับการสร้างความเหลื่อมล้ำทางศีลธรรมในสังคมไทยสมัยใหม่
ผู้เขียน	นาย พนา กันธา
ปริญญา	ปริญญาศิลปบัณฑิต (สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ทัศนัย เศรษฐเสวี

บทคัดย่อ

การศึกษาวិจัยเรื่อง “อัมกาศ อัมบุญญ: การบริโภคอาหารของคนดีกับการสร้างความเหลื่อมล้ำทางศีลธรรมในสังคมไทยสมัยใหม่” มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการประกอบสร้างของโครงสร้างความเหลื่อมล้ำทางศีลธรรมผ่านวัฒนธรรมการบริโภคอาหารสุขภาพในสังคมไทย โดยได้ศึกษาปรากฏการณ์การบริโภคอาหารสุขภาพในจังหวัดเชียงใหม่

ข้อค้นพบของงานวิจัยชิ้นนี้ คือ โครงสร้างความเหลื่อมล้ำทางศีลธรรมในการบริโภคอาหารสุขภาพในสังคมไทย ประกอบด้วย 2 โครงสร้างหลัก ได้แก่ ศีลธรรมแบบศาสนาและศีลธรรมแบบวิทยาศาสตร์ เป็นการผสมผสานระหว่างวิถีคิดเรื่องศาสนาและความคิดแบบจารีตนิยมกับความเชื่อในความรู้ทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ซึ่งวัฒนธรรมการบริโภคอาหารดังกล่าววางอยู่บนการแบ่งคู่ตรงข้ามในเชิงสัญลักษณ์ คือ การแบ่งประเภทอาหารเป็นสุกกับดิบ การมองกระบวนการผลิตอาหารในมุมมองแบบศาสนานั้นวางอยู่บนการแยกอาหารที่ได้ออกจากอาหารที่ไม่ดีผ่านการฆ่าหรือไม่ฆ่า ส่วนการมองกระบวนการผลิตอาหารจากมุมมองแบบวิทยาศาสตร์กลับเน้นไปที่การแยกอาหารที่ให้คุณหรือให้โทษผ่านตัวชี้วัดสำคัญคือการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิตอาหารหรือไม่ โดยมุ่งเน้นไปที่ความเชื่อเรื่องธรรมชาติบริสุทธิ์ของอาหารที่ต้องไม่ผ่านการปรุงแต่งหรือผ่านกระบวนการผลิตแบบอุตสาหกรรมซึ่งผิดธรรมชาติของการเจริญเติบโตของพืชและสัตว์ โดยวัฒนธรรมการบริโภคอาหารสุขภาพของสังคมไทยเป็นเพียง “มาฆาคติ” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นผ่านความเชื่อทางศาสนาและความคิดจารีตนิยมกับความรู้ที่เป็นวิทยาศาสตร์ และมาฆาคติดังกล่าวมีผลต่อการประกอบสร้างตัวตนและการแบ่งตัวเราออกจากคนอื่น ซึ่งการแบ่งเขาแบ่งเราดังกล่าววางอยู่บนการให้คุณค่าแบบลำดับชั้นสูงต่ำ และนี่คือสิ่งที่หล่อหลอมและประกอบสร้าง “โครงสร้างความเหลื่อมล้ำทางศีลธรรมของสังคมไทยในมิติของวัฒนธรรมการบริโภคอาหารสุขภาพ”